

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน สัญญาของลูกคือลูกจะจดจำระลึกถึงพ่อต่อไปจนกว่าลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ และลูกจะรักพ่อเพียงผู้เดียวเท่านั้น
- คำถาม:** เมื่อเห็นเวลา ลูกที่รู้คิดจะทำความเพียรพยายามอะไร?
- คำตอบ:** ในเวลาสุดท้าย เมื่อลูกออกจากร่าง ควรจะมีเพียงการจดจำระลึกถึงบาบาเท่านั้น ไม่มีสิ่งอื่นใดที่ควรจดจำตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปลูกๆ ที่รู้คิดจะเฝ้าแต่เพียรพยายามเช่นนี้เพราะลูกจะต้องอยู่เหนือปวงกรรมก่อนที่ลูกจะกลับบ้าน สำหรับสิ่งนี้จึงเฝ้าแต่ขจัดความผูกพันยึดมั่นที่มีต่อหนังเก่าของลูก: เวลานี้ฉันกำลังจะไปหาบาบา
- เพลง:** ท่านจะไม่แยกจากเราและเราจะไม่ประสบกับความทุกข์

โอมซานติ พ่อหนังที่นี้และอธิบายให้แก่ลูกๆ และลูกๆ ให้สัญญากับพ่อไม่มีขีดจำกัด: บาบา เราเป็นของท่าน จนกว่าจะถึงเวลาสุดท้าย จนกว่าเราจะไปถึงดินแดนแห่งความสงบ บาปของหลายชาติเกิดบนศีรษะของเราจะถูกเผาไปด้วยการจดจำระลึกถึงท่าน สิ่งนี้เรียกว่าไฟของโยคะ ไม่มีวิธีอื่นใด เพียงท่านผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์และศรี ศรี 108 จักกัศกูร ท่านเพียงผู้เดียวคือพ่อของโลก ครูของโลกและกูรูของโลก มีเพียงพ่อผู้เดียวที่ให้ความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง นี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ เป็นไปไม่ได้แม้แต่คนเดียวในโลกนี้ที่จะมีความบริสุทธิ์ พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ให้การหลุดพ้นแก่ทุกคน ลูกได้กลายเป็นลูกของท่าน ลูกกำลังเรียนรู้วิธีที่จะทำให้โลกบริสุทธิ์ ซึ่งจะต้องถูกวางไว้เหนือตรีมูรติอย่างแน่นอน ลูกต้องเขียนว่า: อำนาจในการปกครองของเทพเป็นสิทธิโดยกำเนิดของลูกด้วยเช่นกัน สิ่งนั้นเกิดขึ้นในเวลานี้ในยุคบรรจบพบกันของวงจรด้วยเช่นกัน ถ้าไม่มีการเขียนไว้อย่างชัดเจนผู้คนจะไม่เข้าใจสิ่งใดได้ และอีกประการหนึ่งคือเมื่อพวกเขาอ่านชื่อ “บราห์มา กุมารี” จำเป็นจะต้องใช้คำว่า “ประชาบิดา” ในนั้นด้วยเช่นกันเพราะผู้คนมากมายมีชื่อว่าบราห์มา ลูกจะต้องเขียนว่า ประชาบิดา บราห์มา กุมารี อิศวริยา วิสวะ วิทาสัย ลูกรู้ว่าพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่จะเปลี่ยนแปลงโลกที่เป็นเช่นเปลี่ยนหินให้กลายเป็นโลกที่บริสุทธิ์และสูงส่ง เวลานี้ไม่มีแม้แต่คนเดียวที่บริสุทธิ์ ทุกคนยังคงต่อสู้และหมิ่นประมาทกันและกันต่อไป พวกเขาแม้กระทั่งพูดว่าพ่อจตุตถารมาเป็นปลาและจระเข้ พวกเขาไม่แม้แต่จะเข้าใจว่าการจตุตถารคืออะไร การจตุตถารเป็นเพียงผู้เดียวนั้นเท่านั้น ท่านเข้ามาในร่างด้วยวิธีที่ละเอียดอ่อนและชำระโลกให้บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณอื่นทั้งหมดเข้ามาในร่างกายของตนเอง แต่ผู้เดียวนั้นไม่มีร่างกายของตนเอง อย่างไรก็ตามท่านเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ แล้วท่านให้ความรู้อย่างไร? ท่านต้องการร่างกาย ไม่มีใครรู้สิ่งเหล่านั้นนอกจากลูก นี่เป็นการแสดงความกล้าหาญที่จะอยู่บ้านกับครอบครัวและอยู่อย่างบริสุทธิ์ การเป็นมหาวิระหมายถึงการแสดงความกล้าหาญ ต้องใช้ความกล้าหาญอย่างยิ่งในการฝึกปฏิบัติในสิ่งที่ชั้นยาสซีไม่สามารถบรรลุได้ พ่อให้ศรีมัทแก่ลูกที่จะอยู่บ้านกับครอบครัวของลูกและใช้ชีวิตอย่างบริสุทธิ์เช่นดอกบัว แล้วเมื่อนั้นลูกจะสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้ ไม่เช่นนั้นลูกจะได้รับอาณาจักรของโลกได้อย่างไร? นี่คือการศึกษากลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดา นี่คือพาทขาลา ผู้คนมากมายศึกษาที่นี่ เหตุนี้เองจึงมีการเขียนว่า: มหาวิทยาลัยทางจิตของโลก นี่เป็นคำที่ลูกต้องอย่างที่สุด ลูกชาวบาร์ตรู้ว่านี่เป็นเพียงเรื่องของเมื่อวานเท่านั้นเมื่อเราเป็นนายของโลก แม้กระทั่งเวลานี้ยังมีการสร้างวัดให้กับบราห์และลักษณและลักษมีและนารายณ์ บางคนแม้กระทั่งสร้างวัดให้กับมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ ตั้งแต่ยุคทองแดงเป็นต้นมามีแต่มนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ มีความแตกต่างอย่างมากมายระหว่างการสร้างวัดให้แก่ชีวะและเทพกับการสร้างวัดให้แก่มนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ พวกเขาไม่ใช่เทพ ดังนั้นพ่อพูดว่าลูกต้องไตร่ตรองสิ่งเหล่านี้เป็นอย่างดี พ่ออธิบายในแต่ละวันว่าต้องมีการเปลี่ยนการเขียนอย่างไร ลูกต้องไม่ถามว่า: ทำไมไม่ทำเช่นนั้นในตอนแรก? ลูกต้องไม่ถามว่า “ทำไมถึงไม่ได้อธิบายความหมายของมานะบาฟิให้แก่เราในตอนเริ่มต้น?” โอ้! แต่ในตอนแรกลูกจะไม่สามารถอยู่ในความทรงจำระลึกถึงเช่นนี้ได้ มีลูกน้อยมากที่ตอบสนองทุกสิ่งได้อย่างถูกต้อง ครูสามารถทำอะไรได้หากไม่ได้อยู่ในโชคของลูกที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง? ท่านจะไม่ทำให้ลูกสูงส่งเพียงแคด้วยการให้พรลูก ลูกต้องตรวจสอบตนเองเพื่อดูว่าลูกทำงานรับใช้ประเภทใด ลูกควรไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้อย่างสม่ำเสมอ รูปภาพของ “ใครคือพระเจ้าแห่งกิตะ?” คือรูปภาพหลัก พระเจ้านั้นไม่มีตัวตน ท่านไม่สามารถพูดอะไรได้หากไม่มีร่างกายของบราห์มา ท่านเข้ามาในร่างของบราห์มาในยุคบรรจบพบกันทำไมจึงมีบราห์มา วิษณุและชางก้าอีก? ต้องมีชีวิตประวัติของท่าน ไม่มีใครรู้อะไรเลย พวกเขาพูดถึงบราห์มา: ไปหาบราห์มาที่มี 100 แขน! หรือไปหาบราห์มาที่มี 1000 แขน! มีการสร้างเรื่องราวเกี่ยวกับเรื่องนี้ มีลูกมากมายของประชาบิดาบรา

ห้มา พวกเขามาที่นี่เพื่อกลับมาบริสุทธิ์ พวกเขาไม่บริสุทธิ์มาชาติเกิดแล้วชาติเกิดแล้ว เวลานี้ลูกจะต้องมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ลูกได้รับศรีมัทเพื่อจดจำพ่อเพียงผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ แม้กระทั่งเวลานี้ลูกบางคนยังไม่สามารถเข้าใจว่าเราจะจดจำระลึกถึงบาบาได้อย่างไร พวกเขาสับสน ถ้าหลังจากเป็นของพ่อแล้วลูกไม่กลายเป็นผู้ที่เอาชนะบาป บาปของลูกจะไม่ถูกตัดออกไปและลูกไม่อยู่ในการจาริกแสวงบุญของการจดจำระลึกถึงและลูกจะได้รับสถานภาพอะไร? ถึงแม้ว่าลูกอาจจะอุทิศตนแต่สิ่งนั้นจะมีประโยชน์อะไร? จนกว่าลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญและทำให้ผู้อื่นกลายเป็นดวงวิญญาณเช่นนั้นไม่เช่นนั้นลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ ยิ่งลูกจดจำพ่อน้อยเท่าไรลูกก็จะได้รับสถานภาพที่ต่ำลงเท่านั้น แล้วลูกจะกลายเป็นผู้ที่มั่งคั่งสองชั้นได้อย่างไร? ลูกจะลงมาช้ากว่าเล็กน้อยตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ อย่าได้คิดว่าเพราะลูกอุทิศทุกสิ่งแล้วลูกจะได้รับมั่งคั่งสองชั้น ไม่เลย ลูกจะกลายเป็นสาวใช้คนใช้ก่อนและจากนั้นลูกอาจจะได้รับบางสิ่งในตอนท้าย หลายคนมีความหลงทงเพราะพวกเขาได้อุทิศตนเองแล้ว ลูกจะสามารถเป็นอะไรได้ถ้าลูกไม่มีการจดจำระลึกถึง? จะเป็นการดีกว่าที่จะกลายเป็นปวงประชาที่มั่งคั่งมากกว่าสาวใช้หรือคนใช้ สาวใช้และคนรับใช้จะไม่ได้รับอนุญาตให้หนึ่งซึ่งช้าและแหว่งโหวกกับภุชณะ สิ่งเหล่านี้คือเรื่องที่จะต้องทำความเข้าใจ ลูกต้องเพียรพยายามอย่างมากในสิ่งนี้ อย่าได้มีความสุขกับสิ่งเล็กน้อยๆ นั่นก็จะกลายเป็นราชาเช่นกัน ในกรณีเช่นนั้นก็จะมียาชาเช่นนั้นมากมาย พ่อพูดว่า: สิ่งแรกและสำคัญที่สุดคือการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ผู้ที่คงอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างดีมากจะสัมผัสกับความสุข พ่ออธิบายว่าดวงวิญญาณละจากร่างกายหนึ่งและรับอีกร่างกายหนึ่ง ในยุคทองพวกเขาละทิ้งร่างกายของพวกเขาและรับอีกร่างหนึ่งในความสุขอย่างมาก ที่นี้พวกเขาเริ่มร้องไห้ พวกเขาได้ลิ้มสิ่งต่างๆ ของยุคทองไปแล้ว ที่นั้นพวกเขาสลัดร่างกายของพวกเขาเหมือนตัวอย่างของงูที่ไ้ไว้ เวลานี้ร่างเก่าต้องถูกสลัดแล้ว ลูกแต่ละคนรู้ว่าลูกคือดวงวิญญาณและร่างเก่าของลูกนั้นจะต้องสลัดทิ้ง ลูกๆ ที่รู้จักอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อต้องการออกจากร่างกายของเขาในการจดจำระลึกถึงพ่อแล้วไปพบพ่อ ไม่มีมนุษย์คนใดรู้ว่าเขาสามารถพบพ่อได้อย่างไร ลูกๆ ได้พบวิธีแล้ว เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายาม ลูกได้ตายในขณะที่มีชีวิตอยู่ แต่ลูกดวงวิญญาณต้องกลับมาบริสุทธิ์ก่อนลูกจะกลับมาบริสุทธิ์แล้วก็สลัดร่างกายเก่า ลูกรู้สึกว่าคุณจะสลัดร่างกายของลูกทันทีที่ลูกไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูก อย่างไรก็ตามเมื่อลูกไปถึงสภาพอยู่เหนือปวงกรรมของลูก ร่างกายของลูกจะถูกสลัดออกโดยอัตโนมัติ เวลานี้ฉันเพียงแต่ต้องการจะไปอยู่กับบาบา รวากับว่ามีความชอบต่อร่างกายเก่านี้ ฉันไม่ชอบต่อหนึ่งเก่าของมัน หนึ่งใหม่ของคุณ(ร่างกาย)กำลังได้รับการเตรียม แต่จะยังไม่พร้อมจนกว่าลูกจะถึงสภาพอยู่เหนือปวงกรรมของลูก นี่จะเป็นสภาพสุดท้ายของลูก เท่านั้นเอง! เวลานี้เรากำลังกลับบ้าน ในเวลานั้นทุกสิ่งจะได้รับการเตรียมพร้อมสำหรับสงครามอย่างสมบูรณ์ ทุกสิ่งสำหรับการทำลายล้างขึ้นอยู่กับสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูก ในเวลาสุดท้ายลูกทั้งหมดจะถึงสภาพอยู่เหนือปวงกรรมของลูกตามลำดับกันไป มีคุณประโยชน์อย่างมาก ลูกกำลังกลับมาเป็นนายของโลก ดังนั้นลูกควรจดจำพ่อเป็นอย่างยิ่ง ลูกจะเห็นหลายคนปรากฏตัวขึ้น ซึ่งขณะที่กำลังนั่งและเคลื่อนไหวไปมาจะจดจำระลึกถึงพ่ออย่างตลอดเวลา ความตายกำลังยืนอยู่เบื้องหน้า ในหนังสือพิมพ์พวกเขาพูดราวกับว่าสงครามกำลังจะเกิดขึ้นในขณะนี้ เมื่อสงครามครั้งใหญ่เกิดขึ้นลูกระเบิดเหล่านั้นก็จะถูกปล่อยออกไปด้วยเช่นกัน ใช้เวลาไม่นานเลย ลูกๆ ที่รู้จักเข้าใจทุกสิ่ง อย่างไรก็ตามผู้ที่ไม่รู้จักจะไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขาไม่ซึมซับความรู้ใดเลย แม้ว่าพวกเขาพูดอยู่เรื่อยๆ ว่า “ใช่ ใช่” พวกเขาก็ไม่ได้เข้าใจอะไรเลย พวกเขาไม่ได้อยู่ในการจดจำระลึกถึง ผู้ที่อยู่อย่างมีสำนึกเป็นร่างกายและเฝ้าแต่จดจำโลกนี้จะสามารถเข้าใจสิ่งใดได้อย่างไร? เวลานี้พ่อพูดว่า: จงกลับมามีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! ลูกต้องลิ้มร่างกายของลูก ในเวลาสุดท้ายลูกจะพยายามทำสิ่งนี้เป็นอย่างยิ่ง แต่ลูกไม่เข้าใจอะไรเลยในตอนนี้ ในเวลาสุดท้ายจะมีการสำนึกผิดและเสียใจเป็นอย่างมาก บาบาก็จะให้ฉันมิตแก่ลูกด้วยเช่นกัน: “นี่คือบาปที่ลูกได้ทำไว้ เวลานี้จงสัมผัสกับการถูกลงโทษสำหรับบาปเหล่านั้น! เวลานี้จงดูสถานภาพของตนเองด้วยเช่นกัน” ลูกได้รับนิมิตในตอนเริ่มต้น จะมีนิมิตเช่นนั้นในเวลาสุดท้ายด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: อย่าได้เสียเกียรติยศของลูก เพียรพยายามที่จะไม่ว่างเว้นในการศึกษานี้ พิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ไม่มีใครอื่นในโลกสามารถเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้ เหล่านี้คือคำสอนของพระเจ้าข้า มีคำกล่าวว่าผู้ประทานการหลุดพ้นและผู้ชำระให้บริสุทธิ์มีเพียงผู้เป็นหนึ่งเดียวเท่านั้น ทุกคนจดจำท่านเพียงผู้เดียวเท่านั้น อย่างไรก็ตามเมื่อลูกพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณ เป็นจุดลูกจึงสามารถจดจำระลึกถึงพ่อได้ ลูกรู้ว่าบทบาทของ 84 ชาติเกิดลูกบันทึกไว้ในลูกแต่ละคนดวงวิญญาณ ที่จะไม่มีวันลูกทำลาย การเข้าใจสิ่งนี้ไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! เพราะลูกลิ้มสิ่งนี้ลูกจึงไม่สามารถอธิบายให้คนอื่นได้ สำนึกของการเป็นร่างได้ฆ่าทุกคนอย่างสมบูรณ์ โลกนี้ได้กลายเป็นดินแดนแห่งความตาย ทุกคนยังคงประสบกับความตายก่อนวัยอันควรต่อไป ไม่มีความแตกต่างระหว่างวิธีที่มนุษย์ตายและวิธีที่นกและสัตว์ตาย ลักขมีและนารายณ์เป็นนายของดินแดนอมตะ ไม่มีการตายก่อนวัยอันควรที่นั่น ไม่มีความทุกข์ใดที่นั่น ที่นี้เมื่อมีความทุกข์ พวกเขาก็ฆ่าตัวตาย พวกเขานำความตายมาสู่ตัวเองก่อนวัยอันควร จุดหมายปลายทางนี้สูงมาก เพื่อไม่ให้มีสายตาอาชญากรจำเป็นต้องใช้ความเพียร

พยายามอย่างมาก การประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงเช่นนั้นไม่เหมือนการไปบ้านป่าของลูก! จำเป็นต้องมีความกล้าหาญอย่างยิ่ง มิฉะนั้นลูกจะรู้สึกกลัวกับสิ่งเล็กๆน้อยๆ ถ้ามีคนที่มีสายตาไม่บริสุทธิ์ถึงดันเข้ามาและตะตองตัวลูก ใช้ไม้แล้วไล่เขาไป! ลูกต้องไม่เป็นคนที่ขลาด “กองทัพอหิพชัคตีพันดาบ” ได้เป็นที่จดจำกันมาสำหรับการเปิดประตูไปสู่สวรรค์ ชื่อของลูกได้รับการประกาศเกียรติคุณ ดังนั้นลูกต้องแสดงความกล้าหาญให้มากขนาดนั้น พลังนั้นจะเข้ามาในลูกเมื่อลูกจดจำพ่อผู้ทรงอำนาจ ลูกต้องพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ด้วยไฟของการการจดจำระลึกถึงนี้เท่านั้นที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย และจากนั้นลูกจะกลายเป็นราชาที่มีชัยชนะเหนือการกระทำบาป ความเพียรพยายามอยู่ในการจดจำระลึกถึง ผู้ที่ทาบวงสิ่งก็จะได้รับรางวัลของสิ่งนั้น ลูกต้องเตือนผู้อื่นด้วยเช่นกัน เรื่องของลูกจะข้ามฟากไปด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง การศึกษาไม่เรียกว่าการจาริกแสวงบุญ การจาริกแสวงบุญนั้นเป็นไปทางร่างกายแต่การจาริกแสวงบุญนี้เป็นไปทางจิต ลูกจะกลับบ้านโดยตรงไปยังดินแดนแห่งความสงบ พ่ออยู่ที่บ้านเช่นกัน ในขณะที่จดจำระลึกถึงพ่อลูกจะไปถึงบ้าน ทุกคนต้องเล่นบทบาทของเขานี้ ละครนี้ไม่สูญสลายดำเนินต่อไปชั่วนิรันดร์ พ่อยังคงอธิบายให้แก่ลูกต่อไปว่า: ประการแรกจดจำพ่อ และประการที่สองกลับมาบริสุทธิ์และสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ยิ่งลูกทำงานรับใช้มากเท่าไร สถานภาพของลูกก็จะยิ่งสูงขึ้นมากเท่านั้น ลูกจะต้องกลายเป็นผู้ให้คุณประโยชน์อย่างแน่นอน อัมชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จดจำไว้เสมอว่าพ่อผู้ทรงอำนาจอยู่กับลูก เมื่อลูกมีความตระหนักรู้นี้ พลังจะเข้ามาในลูกและบาปของลูกจะถูกเผาไป ชื่อ “กองทัพอหิพชัคตีพันดาบ” เป็นที่จดจำ ดังนั้นจงแสดงความกล้าหาญ อย่ากลายเป็นคนขลาด

2. เมื่อลูกตายไปแล้วในขณะที่มีชีวิต ไม่ควรมีความหลงทะนงในการอุทิศตนเอง จงอุทิศตนเอง กลายเป็นดวงวิญญาณบุญและทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกัน มีคุณประโยชน์ในสิ่งนี้เท่านั้น

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของตัวเองและเติมเต็มดวงวิญญาณที่อ่อนแอด้วยพลังด้วยความปรารถนาดีของลูก งานรับใช้พิเศษของลูกซึ่งเป็นผู้รับใช้คือ เพื่อให้พวกเขาอยู่อย่างเป็นตัวของตัวเองและทำให้ทุกคนเป็นเหมือนกับตนเองนั่นคือการเติมพลังให้กับวิญญาณที่อ่อนแอ ด้วยเหตุนี้จึงเป็นตัวของตัวเองและความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์อยู่เสมอ การมีความปรารถนาดีไม่ได้หมายความว่าในขณะที่การมีความปรารถนาดีต่อพวกเขาถูกกลับได้รับอิทธิพลจากพวกเขา อย่าได้ทำความผิดพลาดนี้ ขอให้มีความปรารถนาดีที่ไม่มีขีดจำกัด การมีความปรารถนาดีเป็นพิเศษกับคนเพียงคนเดียวนั้นสร้างความเสียหาย ดังนั้นจงอยู่อย่างมั่นคงในสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัด และบนพื้นฐานของพลังที่ลูกได้รับจงทำให้ดวงวิญญาณที่อ่อนแอกลายเป็นตัวของพลัง

คติพจน์: เครื่องประดับ (อสังการ) เป็นเครื่องประดับของสกุลบราห์มิน และดังนั้นจงเป็นผู้ที่ถือเครื่องประดับทั้งหมด ไม่ใช่ผู้ที่มีความหลงทะนงตน (อหังการ) ของตนเอง

*** โอม ชานติ ***